

ἢ 20 % τῆς ἀξίας τῶν παραχθέντων προϊόντων.

Πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας λαμβάνεται ἡ μέση τιμὴ χονδρικῆς πωλήσεως κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραγωγῆς.

Ὁ ἐφαρμοστέος συντελεστὴς 10% ἢ 20 % ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν συνθηκῶν ἐκμεταλλεύσεως (προσωπικὴ ἐκμετάλλευσις, μηχανικὴ καλλιέργεια κ.λ.π.).

Ἐάν ὁ ἐκμεταλλευτὴς δὲν εἶναι γεωργὸς καὶ δὲν ἀσχολεῖται προσωπικῶς μὲ τὴν γεωργίαν τότε τὸ ἄνω ποσοστὸν δύναται ν' ἀνέλθῃ καὶ μέχρι 30 %. Διὰ τὸν προσδιορισμὸν δὲ τοῦ εἰσοδήματος δὲν ἐξετάζεται τὸ ἐάν διετεθήσαν ταῦτα ἢ πῶς διετεθήσαν, ἀρκεῖ νὰ παρήχθησαν καὶ μόνον.

Τὸ κατὰ τὰ ἄνω ἐξευρισκόμενον ἀκαθάριστον εἰσόδημα μειοῦται κατὰ τὸ ποσὸν τῶν 50.000, ἀπαλλάσσονται δὲ τῆς φορολογίας οἱ ἀσχολούμενοι προσωπικῶς ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν εἰς γεωργικὰς ἐπιχειρήσεις ἐφ' ὅσον δὲν πραγματοποιοῦν ἀκαθάριστον εἰσόδημα ἄνω τῶν 125.000 δραχμῶν.

Ὡς εἶχον αἱ ἄνω διατάξεις εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ φορολογούμενος εἶχεν ὑποστῇ ζημίαν ἐκ φυσικῶν γεγονότων (παγετώνων, ξηρασίας, πλημμυρῶν, γεωργικῆς ἀσθενείας) δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν φορολογικὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἔστω καὶ ἂν ἡ ζημιὰ τοῦ ἦτο προσηκόντως ἀποδεδειγμένη, διότι δὲν παρείχετο ἐκ τοῦ Νόμου ἡ εὐχέρεια ἐφαρμογῆς συντελεστοῦ κάτω τοῦ 10 % ὅπερ ἔστω.

Τὸ ἄτοπον τοῦτο θεραπεύει τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Νέου Διατάγματος τὸ ὁποῖον παρέχει τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ὑποστάντα ζημίας ἐκ φυσικῶν γεγονότων νὰ ζητήσῃ ἐφαρμογὴν συντελεστοῦ κάτω τοῦ 10 % μέχρι καὶ τοῦ μηδενός.

Διὰ τῆς τροποποιήσεως τῆς κλί-

μακος καὶ αὐξήσεως τοῦ ἀφορολογήτου ὀρίου δι' οἰκογενειακὰ βάρη ὡς καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἐκ τοῦ φόρου εἰσοδημάτων μέχρι 5.000, ἐπέρχεται σημαντικὴ ἐλάφρυνσις τῶν μικρῶν καὶ μεσσαίων εἰσοδημάτων. Πλέον τῶν 100.000 φορολογούμενοι ἀπαλλάσσονται τόσον ἀπὸ τὴν καταβολὴν φόρου ὅσον καὶ ἀπὸ τὰς ταλαιπωρίας ὑποβολῆς δηλώσεως.

Μέχρι τοῦδε ὑπερχρεοῦτο εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως πᾶν φυσικὸν πρόσωπον τὸ ὁποῖον μετὰ τὰς ἐκπτώσεις (οἰκογενειακὰ βάρη κ.λ.π.) εἶχεν εἰσόδημα ἀνεξαρτήτως ποσοῦ. Σήμερον ἐάν τὸ εἰσόδημα φυσικοῦ προσώπου ποῦ ἀπομένει μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν ἐκπτώσεων δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν 5.000 (ἀπὸ 1—5.000) δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ὑποβολὴν δηλώσεως καὶ κατὰ συνέπειαν ἀπαλλάσσεται ἐμμέσως καὶ τῆς καταβολῆς φόρου. Ἐάν ὅμως τὸ ἀπομένον εἰσόδημα ὑπερβαίνει τὰς 5.000 τότε ὑποβάλλεται δήλωσις καὶ ὁ φόρος ὑπολογίζεται ἐφ' ὅλοκλήρου τοῦ εἰσοδήματος καὶ οὐχὶ ἐπὶ τοῦ ἄνω τῶν 5.000 τοιούτου. Εἰδικώτερον τὸ ποσὸν τῶν 5.000 δὲν ἀποτελεῖ καθολικὴν ἐκπτώσιν ὡς αἱ λοιπαὶ ἐκπτώσεις ἀλλὰ ἀφορολόγητον τμήμα εἰσοδήματος δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν ἄλλο πέραν αὐτοῦ.

Ὅσάκις εἰς τὴν δήλωσιν συμπεριλαμβάνονται καὶ εἰσοδήματα τῆς συζύγου ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ φόρος ὑπολογίζεται κεχωρισμένως (Δ', Ε', ΣΤ' καὶ Ζ' κατηγορίας) τότε ὁ δὲν ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποβολῆς δηλώσεως ὅταν τὰ εἰσοδήματα ἀφοτέρων τῶν συζύγων, μετὰ τὰς ἐκπτώσεις, ἀθροιστικῶς λαμβανόμενα δὲν ὑπερβαίνουν τὰς 5.000. Δηλαδή τὸ ὑπὸ τὰς ἄνω προϋποθέσεις ἀπαλλασσόμενον ποσὸν τῶν 5.000 δὲν ἰσχύει δι' ἓνα ἕκαστον φορολογούμενον τῆς αὐτῆς δηλώσεως ἀλλὰ συνολικῶς διὰ μίαν ἐκάστην δήλωσιν.